



Festiwal

„Bóg zwrócił nam Ojczyznę”

Jak co roku, Polskie Towarzystwo „Polonia” w Jużnoukraińsku, we współpracy z parafią rzymskokatolicką pw. św. Antoniego z Padwy 15 czerwca 2019 roku przeprowadzili kolejny V Festiwal Kultury Polsko-Ukraińskiej, połączony z obchodami parafialnego święta św. Antoniego Padewskiego pod hasłem: „Bóg zwrócił nam Ojczyznę” i pod przewodnictwem J. E. Biskupa Odesskiego Bronisława Bernackiego.

Biskup serdecznie pozdrowił wszystkich obecnych na Uroczystej Liturgii i zapewnił o pamięci modlitewnej w intencji Polaków, dzięki której na Południu Ukrainy rozwija się polska kultura i Kościół Katolicki. Podczas Liturgii parafianie uroczystie powitali relikwie św. Antoniego przybyłe prosto z Padwy. Zostały one umieszczone na stałe w kościele, w ołtarzu świątyni.



W Festiwalu uczestniczyły delegacje z Kijowa, Chersonia, Odessy, Rozdzielnej, Perwomajnska, Krzywego Jeziora, Woznesieńska, których gościnnie i z wielką serdecznością przyjmowali w Jużnoukraińsku proboszcz parafii ks. Karol Karwowski i prezes Towarzystwa „Polonia” Inna Kosenko. Przed oficjalnym rozpoczęciem świątecznego koncertu na placu przy miejskim Domu Kultury „Energetyk” goście i uczestnicy Festiwalu mieli okazję zobaczyć Targi Robót Ręcznych, wystawę ukraińskich i polskich pozycji książkowych.

Ciąg dalszy na str. 4

„Sztuka bycia razem - 20 lat łączymy polski biznes”

Pod taką dewizą 12 czerwca 2019 r. w Kijowie w pomieszczeniach ArtHall D-12 blisko 300 osób z Polski i Ukrainy reprezentujących instytucje otoczenia biznesu; przedstawicieli polskiego i ukraińskiego biznesu, administrację państwową i samorząd gospodarczy uczestniczyło w obchodach 20-lecia działalności Międzynarodowego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Polskich na Ukrainie, odbywających się pod patronatem honorowym Ambasadora Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie Bartosza Cichockiego. Uroczystości zaszczylił swoją obecnością Minister Inwestycji i Rozwoju RP Jerzy Kwieciński.



Na zdjęciu wyróżnieni „Nagrodą 20-lecia MSPPU” za wkład w rozwój polsko-ukraińskich relacji

Współorganizatorami Konferencji biznesowej wraz z Galą MSPPU byli Ambasada RP w Kijowie, Polska Agencja Inwestycji i Handlu ZBH w Kijowie oraz Zagraniczny Ośrodek Polskiej Organizacji Turystycznej w Kijowie. Zarząd MSPPU uhonorował Polską Agencję Inwestycji i Handlu S.A.

nagrodą za wkład w rozwój polsko-ukraińskich relacji.

W imieniu PAIH S.A. nagrodę odebrał Dawid Cecuda, Country Manager Obszaru Ekspansji Zagranicznej, oraz Karol Kubica, Kierownik Zagranicznego Biura Handlowego w Kijowie.

Ciąg dalszy na str. 3

Nasz wkład w promocję mowy, kultury i tradycji polskiej

20 lat działalności Związku Polaków Zaporozża „POLONIA”



Związek Polaków Zaporozża (ZPZ) „Polonia” obchodzi w tym roku okrągłą datę - 20-lecie działalności.

Na jubileuszowe uroczystości do Zaporozża przybyła delegacja z Konsulatu RP w Charkowie, na czele z Konsulem Generalnym Januszem Jabłońskim. (Czytaj na str. 5)

Minister Kwieciński w Kijowie

Bezpieczeństwo i energetyka oraz zagrożenia ze strony Rosji były tematami rozmów, które minister inwestycji i rozwoju Jerzy Kwieciński przeprowadził 12 czerwca w Kijowie z sekretarzem Rady Bezpieczeństwa Narodowego i Obrony Ukrainy (RBNiO) Ołeksandrem Danylukiem.

Polska i Ukraina podzielają stanowisko w sprawie uniezależnienia się od dostaw rosyjskiego gazu; Ukraina mogłaby otrzymywać ten surowiec za pośrednictwem Polski - oświadczył Kwieciński po spotkaniu.

„Polska i Ukraina prezentują dość spójne stanowisko szczególnie w odniesieniu do gazu i uniezależnienia się od dostaw z Rosji, ale również budowania swojej własnej sieci współpracy.

Cieszę się, że jest tutaj pełne zrozumienie ze strony ukraińskiej” - powiedział minister polskim dziennikarzom.

„Wiadomo, że nasz terminal (LNG) w Świnoujściu będzie rozbudowywany na dodatkowe moce, więc sądzimy, że ten gaz, który będziemy pozyskiwali z zewnątrz, będzie mógł być sprzedawany do innych krajów, w tym Ukrainy. I tutaj są na pewno obszary do współpracy” - wyjaśnił.

Minister Kwieciński ocenił, że zmiana na szczytach ukraińskiej polityki doprowadzi do poprawy relacji z Ukrainą. Jak zaznaczył, niebawem w tym kraju mają odbyć się jeszcze wybory parlamentarne, po których wyłoniony zostanie nowy rząd.



„Liczymy na to, że nowy układ polityczny na Ukrainie będzie bardziej przyjazny dla relacji polsko-ukraińskich niż w tym poprzednim rozdaniu.

Mam tu na myśli nie tylko kwestie polityczne, ale i gospodarcze” - powiedział.

„Potwierdziliśmy, że na forum europejskim chcemy nadal

pozostać głównym ambasadorem dla reprezentowania spraw ukraińskich w Unii Europejskiej i że to jest dla nas szalenie ważne. Że chcemy wspierać Ukrainę w jej dążeniach do bliższej integracji z UE i że zależy nam na tym, żeby Ukraina rozwijała się gospodarczo” - oświadczył szef resortu inwestycji i rozwoju.

„To, że mamy partnera dużo słabszego, aniżeli powinniśmy mieć, wcale nie jest dobre dla polskiej gospodarki, więc zależy nam na rozwoju tego kraju” - podkreślił minister Kwieciński w rozmowie z polskimi dziennikarzami w Kijowie.

W spotkaniu uczestniczył ambasador Polski na Ukrainie Bartosz Cichocki.

PAP/IAR/agkm

Jubileusz

Uroczystość 20-lecia Domu Polskiego w Żytomierzu

W Żytomierzu odbyły się uroczystości z okazji 20-lecia powstania Domu Polskiego w Żytomierzu. Uroczystości zainaugurowała msza święta w katedrze św. Zofii odprawiona w intencji Polaków Żytomierszczyzny i z okazji jubileuszu placówki. Mszę celebrował kapelan Polaków Żytomierszczyzny ks. Ryszard Karapuda TChr. Następnie uroczystość kontynuowano w sali Żytomierskiej Filharmonii Obwodowej.

Część artystyczną zapewnili znane i lubiane przez naszą publiczność zespoły - Polski Chór Kameralny im. J. Zarębskiego pod batutą Zasłużonego dla Kultury Polskiej Jana Krasowskiego, Wokalny Zespół Dziecięcy „Kwity” pod kierownictwem pani Larysy Bojko. Nie zabrakło i utworów naszego wielkiego rodaka Fryderyka Chopina w wykonaniu pianistki Nadji Tiszkowej oraz przepięknych romansów polskich, które zaprezentowała Eugenia Gintowt. Także na scenie pojawił się słynny zespół „Białe gołąbki” z Suseł - kierownik artystyczny Zasłużona dla Kultury Polskiej Antonina Szczyrka. Gościem specjalnym koncertu stał Dziecięcy Zespół Folklorystyczno-Etnograficzny „Aksamitki”, który działa przy Domu Polskim w Barze. Kierownik artystyczny zespołu - Zasłużona dla Kultury Polskiej Inna Miedwiediewa.

Uroczystość 20-lecia powstania Domu Polskiego swą obecnością zaszczylicili wielce szanowni goście - prezesi



Dyplom uznania dla dyrektor Domu Polskiego w Żytomierzu Ireny Perszko wręczył Konsul Generalny RP w Winnicy Damian Ciarciński

i członkowie organizacji polskich z Żytomierza i obwodu żytomierskiego (Malin, Nowa Borowa, Berdyczów, Baranówka, Bykówka, Marianówka, Romanów, Nowogród Wołyński, Susły, Lubar) oraz przedstawiciele instytucji ukraińskich, które od lat współpracują z Domem Polskim.

W sposób szczególny powitani zostali goście honorowi -

przedstawiciel Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Roman Wróbel, Konsul Generalny RP w Winnicy Damian Ciarciński, prezes Federacji Organizacji Polskich na Ukrainie Emilia Chmielowa, dyrektorka Centrum Kultury Polskiej i Dialogu Europejskiego w Iwano-Frankowsku Maria Osidacz, dyrektorka Domu Polskiego w Barze Małgorzata

Miedwiediewa oraz zastępca mera Żytomierza Dmytro Tkaczuk.

Działalność Domu Polskiego nie byłaby możliwa bez współpracy z polskimi ośrodkami w Żytomierzu i obwodzie. W trakcie uroczystości dyrektor Domu Polskiego Irena Perszko wręczyła podziękowania dla prezesów organizacji polskich, które przez wielu lat wspierają placówkę i aktywnie uczestniczą

w jej działalności. Podziękowanie od Domu Polskiego m.in. otrzymali - Wiktoria Szewczenko (Nowogród Wołyński), Walentyna Jusupowa (Żytomierz), Zygmunt Wengłowski (Żytomierz), Katarzyna Rudenko (Malin), Stanisława Rudkowska (Bykówka), Ludmiła Chmich (Baranówka). Za wyjątkowe zasługi przez Polakami Żytomierszczyzny i zaangażowanie w realizację pomysłu



Gratulacje składa przedstawiciel Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Roman Wróbel. Na scenie: Kazimierz Ratuszyński, Emilia Chmielowa, Irena Perszko, Mirosława Starowierow



Polski Chór Kameralny im. J. Zarębskiego pod batutą Zasłużonego dla Kultury Polskiej Jana Krasowskiego

powstania w Żytomierzu Domu Polskiego podziękowanie wręczone zostało Emilii Chmielowej. Także podziękowanie za współpracę otrzymali dyrektorzy szkół państwowych - Mikołaj Szaniuk (szkoła w Denyszówce) oraz Aleksander Pyłypczuk (szkoła w Marianówce).

Ze swojej strony prezesi organizacji polskich gratulowali Domowi Polskiemu pięknego jubileuszu i także dziękowali za wsparcie i możliwość współdziałania.

Bardzo wzruszającym momentem było wręczenie podziękowania od Domu Polskiego dla ks. Ryszarda Karapudy TChr, który jako Kapelan przez 2 lata służył Polakom Żytomierszczyzny i niestety zmuszony jest opuścić naszą Kapelanię.

Dyplom uznania dla p. dyrektora Ireny Perszko podczas swego przemówienia na uroczystości wręczył Konsul Generalny RP w Winnicy Damian Ciarciński.

List gratulacyjny z okazji 20-lecia Domu Polskiego od prezesa Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” odczytał pan Roman Wróbel. Ponadto wręczył on Medale Brązowe Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” Janowi Krasowskiemu i Larysie Bojko. Ponadto Stowarzyszenie przyznało Medal Srebrny dla Domu Polskiego w Żytomierzu. Przy wręczeniu Medalu Roman Wróbel zaprosił na scenę obecnych na Sali byłych dyrektorów Domu Polskiego w Żytomierzu Kazimierza Ratuszyńskiego, Mirosławę Starowierow oraz Emilię Chmielową, jako realizatorkę inicjatywy powstania placówki.

Odczytano również pismo powitalne od jednego z partnerów w Polsce – Muzeum w Gostyniu, w którym podkreślono, że „Dom Polski jest ważnym ośrodkiem życia kulturalnego i intelektualnego Polaków na Żytomierszczyźnie”.

Po koncercie uroczystość kontynuowano w jednej z restauracji Żytomierskich. Spotkanie odbywało się w bardzo ciepłej atmosferze. A częstowaniu towarzyszył występ zespołu „Polescy soliści” w składzie Zasłużonych dla Kultury Polskiej Natalii Trawkinej i Mikołaja Nagirniaka.

Uroczystość 20-lecia Domu Polskiego w Żytomierzu dofinansowana została przez Stowarzyszenie „Wspólnota Polska” ze środków Kancelarii Senatu RP.

mgr Walentyna JUSUPOWA
(prezes Studenckiego Klubu
Polskiego w Żytomierzu)

FUNDACJA WOLNOŚĆ I DEMOKRACJA
ZAPRASZA NA:

**PROGRAM SZKOLENIOWY
DLA NAUCZYCIELI
JĘZYKA POLSKIEGO!**

**ABC NAUCZANIA
JĘZYKA POLSKIEGO**

WINNICA
22-24 czerwca 2019

IWANO-FRANKIWSK
05-07 lipca 2019

CHMIELNICKI
27-29 sierpnia 2019

RÓWNE
15-16 września 2019

MINISTERSTWO
EDUKACJI
NARODOWEJ

Więcej na www.wid.org.pl

Jubileusz MSPPU

Ciąg dalszy ze str. 1



„Od nas Polaków i Ukraińców, zależy jaki ten obraz naszej współpracy będzie za kolejne kilka, może kilkanaście lat” – prezes MSPPU Piotr Ciarkowski

W wystąpieniach poświęconych temu wydarzeniu akcentowano, że 20 lat - to nie tylko data - to bezcenne doświadczenie, osiągnięcia wielu ludzi.

Międzynarodowe Stowarzyszenie Przedsiębiorców Polskich na Ukrainie założone zostało w 1999 roku z inicjatywy polskich przedsiębiorców, którzy pragnęli utworzyć dobrowolną, niezależną oraz apolityczną organizację biznesową.

Działania MSPPU od samego początku są skierowane na aktywne wsparcie i rozwój polskiego środowiska biznesowego na Ukrainie. Stowarzyszenie jest platformą, w oparciu o którą Polacy, pracujący w spółkach z udziałem kapitału polskiego oraz korporacjach międzynarodowych na Ukrainie, tworzą wzajemnie wspierające się środowisko. Obecnie organizacja zrzesza około 80 podmiotów przedsiębiorczości z różnych branż, wśród których są takie firmy jak: PZU Ukraina, PLL LOT, Kredobank, Ideabank, Kamis, Delicja, Topex Ukraina, Bella, Plastics Ukraina oraz inne. Zarząd Stowarzyszenia na czele z prezesem Piotrem Ciarkowskim na bieżąco śledzi zmiany w ustawodawstwie i stara się przekazać aktualną wiedzę organizując spotkania dla przedsiębiorców, pracowników polsko-ukraińskich spółek, w tym seminaria, biznes-sniadania, konferencje, dzięki czemu MSPPU w ciągu 20 lat swej działalności jest godnym reprezentantem interesów polskiego biznesu na Ukrainie.

W ramach obchodów jubileuszu miały miejsce: Konferencja POLSKA – UKRAINA MEDYCYNA I BIOTECHNOLOGIA, w I sesji

„Sztuka bycia razem - 20 lat łączymy polski biznes”



której przedstawiony został stan obecny i perspektywy ukraińskiego rynku biotechnologii, problemy związane z reformą służby zdrowia na Ukrainie, aspekty prawne wejścia na rynek ukraiński. Doświadczeniem polskiego biznesu na tej niwie podzielił się dyrektor przedstawicielstwa firmy ADAMED w Ukrainie.

Natomiast w II sesji odbył się panel dyskusyjny pt.: „Platformy współpracy polsko-ukraińskiej w sferze farmaceutyki oraz wyrobów i usług medycznych.

W dyskusji udział wzięli przedstawiciele Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych, IDA Management, Banku Gospodarstwa Krajowego a także Ukraińsko-Polskiej Rady Medycznej i Prywatnej Kliniki „Borys”. Jednocześnie dla polskich firm zostały przygotowane stoliki do promocji i rozmów B2B z ukraińskimi partnerami.

W finale Konferencji, Włodzimierz Szczurek, dyrektor Zagranicznego Ośrodka Polskiej Organizacji Turystycznej w Kijowie w ramach promocji polskiej turystyki

medycznej zaprezentował temat: „Potencjał oraz możliwości leczenia i rehabilitacji w wybranych ośrodkach polskiej służby zdrowia”.

Członkowie MSPPU, dyplomaci, ministrowie, przedstawiciele władz państwowych Polski i Ukrainy, przedstawiciele biznesu i dziennikarze uczestniczyli też w wieczornej części jubileuszu – Uroczystej Gali, uświetnionej ciekawym programem artystycznym.

„Być razem w ciągu wielu lat – to jest prawdziwa sztuka - zaznaczył Prezes Zarządu MSPPU Piotr Ciarkowski – przed nami jeszcze dużo pracy i tak jak artysta malarz zaczynając prace nad obrazem, mieszając kolory tworzy nowe odcienie, tak i od nas z Państwem, od nas Polaków i od nas Ukraińców, zależy jaki ten obraz naszej współpracy będzie za kolejne kilka, może kilkanaście lat”.

Informacja własna



Rozpoczęcie ceremonii krojenia jubileuszowego tortu „20-lecia MSPPU” powierzono Ministrowi Inwestycji i Rozwoju RP Jerzemu Kwiecińskiemu



Panel dyskusyjny dot. współpracy polsko-ukraińskiej w sferze farmaceutyki – od lewej: dr Krzysztof Siedlecki (moderator), prof. dr hab. Swietłana Jaremczuk, Beata Gorajek, Luiza Bednarowska-Kopysć, Michał Raducki

Festiwal

Ciąg dalszy ze str. 1

„Bóg zwrócił nam Ojczyznę”

Nie zabrakło także smakowitych potraw dla pokrzepienia ciała, w postaci prezentacji Kuchni Polskiej, podczas której częstowano własnoręcznie przygotowanym przez „Polski Stół” bigosem, pierogami, polską kiełbasą i nalewkami.

Imprezę zaszczylicili obecnością: mer miasta Jużnoukraińsk Wiktor Parokonnyj, konsul RP w Odessie Sebastian Zagdański, z-ca dyrektora generalnego Państwowego Przedsiębiorstwa Narodowa Kompania Generacji Energii Jądrowej „ENERGOATOM”, radny Rady



Uroczysta Liturgia pod przewodnictwem J. E. Biskupa Odesskiego Bronisława Bernackiego



Chór ludowy z Odessy „Polskie Kwiaty”



Polski zespół „Chłopcy z bandu” zaprezentował polskie pieśni patriotyczne we własnych autorskich aranżacjach



Podczas pielgrzymki do włoskiego miasta Padwy

Obwodu Wiaczesław Guba, prezes Związku Polaków Ukrainy Antoni Stefanowicz.

Zainauguowała V Festiwal Kultury Polsko-Ukraińskiej prezes Polskiego Towarzystwa „Polonia” w Jużnoukraińsku Inna Kosenko, która zaznaczyła, że celem Festiwalu jest promocja polskich tradycji oraz spotkanie integracyjne wspól-

Kwiaty” (kierownik Swietłana Zajcewa) i wokalistka Maria Martyniuk z Chersonia. Jednocześnie na scenie zaprezentowana została również kultura ukraińska, którą przedstawili: amatorski zespół wokalny Południowo-Ukraińskiego Centrum Kulturalnego (kierownik artystyczny Walery Grygorasz), zespoły tańca



Aktyw Polskiego Towarzystwa „Polonia” w Jużnoukraińsku

not polonijnych z Południa Ukrainy, jak też podzielenie się swoim dorobkiem artystycznym i naukowym.

W gościnnych występach artystycznych Polacy Południa Ukrainy pokazali talenty i wysoki stopień artystycznych

ludowego „Energia” i „Kwiaty Ukrainy” (pod kierownictwem Walerii Forostenko i Olgi Forostenko).

Perełką Festiwalu stał się występ polskiego zespołu z Łomży „Chłopcy z bandu”, którzy zaprezentowali polskie



Uroczysty moment wręczenia Dyplomów i prezentów: (na zdjęciu) mer miasta Jużnoukraińsk Wiktor Parokonnyj, konsul RP w Odessie Sebastian Zagdański, prezes Towarzystwa „Polonia” Inna Kosenko, proboszcz parafii ks. Karol Karwowski

osiągnąć. Niemal każda wspólnota mogła zaprezentować swój punkt programu artystycznego uświetniając całokształt Festiwalu. Niezapomniane wrażenia podarował widzom chór ludowy z Odessy „Polskie

pieśni patriotyczne we własnych autorskich aranżacjach (Łukasz Krajutowicz, Sebastian Sak, Karol Łuniewski, Marek Dekarz – miasto rodzinne Semiatycze).

Jak w latach poprzednich kontynuowane było czytanie



Czytanie narodowe po polsku i ukraińsku fragmentów „Potopu” H. Sienkiewicza

narodowe po polsku i ukraińsku, zorganizowane przez członkinię Towarzystwa „Polonia” Anżelę Palacką. Tym razem do czytania wybrana została powieść historyczna Henryka Sienkiewicza - „Potop”. W czytaniu wzięli udział Konsul RP w Odessie Sebastian Zagdański oraz przedstawiciele władzy miasta i goście.

Festiwal zakończył się wręczeniem Dyplomów uznania i prezentów dla wszystkich uczestników Festiwalu oraz świąteczną kolacją, podczas której przy lampce wina, długo jeszcze toczyły się przyjacielskie rozmowy, i m.in. padła propozycja, żeby Festiwal Kultury Polsko-Ukraińskiej w Jużnoukraińsku nabył formatu ogólnoukraińskiego.

Słowa wdzięczności chcemy przekazać aktywowi Towarzystwa „Polonia”, który z całego serca poświęcił swój czas i umiejętności na przygotowanie święta i troskliwą opiekę nad jego gośćmi, dzięki czemu wszyscy czuli się jak w rodzinnym gronie, a mianowicie: prezes Innie Kosenko (główny organizator przedsięwzięcia), Anżela Palackiej (czytania narodowe), Ludmile Garagie (scenariusz), Walentynie Wołkowej (media i zaplecze komputerowe), Anastazji Palko (zdjęcia), Julii Jeremenko, Tetianie Medwediewej, Ludmile Czubaczuk, Olenie Peluch (przygotowanie dań polskiej kuchni), Olenie Weremejenko, Irynie Litwinowej, Oksanie Malenkowej, Marynie Perewozenko, Olenie Markowycz (opieka nad gośćmi).

Ależ niewątpliwie święto to nie odbyłoby się bez wsparcia i aktywnego uczestnictwa współzyciela duchowego tego aktywu - proboszcza parafii rzymskokatolickiej pw. św. Antoniego z Padwy ks. Karola Karwowskiego, który już w ciągu 7. lat współpracuje z Towarzystwem „Polonia”, promując polską kulturę i wiarę katolicką. Ojciec Karol w maju br. zorganizował pielgrzymkę do włoskiego miasta Padwa, gdzie przechowywane są relikwie św. Antoniego. Droga pielgrzymki prowadziła przez takie miasta jak: Kraków, Zakopane, Częstochowa, Wrocław, Augsburg, Monachium, Wenecja, Rzym, Padwa, Wiedeń. Dzięki tej fascynującej i duchowej podróży parafianie zobaczyli i dowiedzieli się o wielu interesujących rzeczach.

Festiwal dobiegł końca, goście rozjechali się, unosząc z sobą ciepło serc gospodarzy - członków Towarzystwa i przednie wrażenia z pobytu w tym wspaniałym mieście, do którego chciałoby się wrócić.

A zatem.... do zobaczenia w 2020 roku!

Andżelika PŁAKSINA

20 lat działalności Związku Polaków Zaporozża „POLONIA”

Nasz wkład w promocję mowy, kultury i tradycji polskiej

Ciąg dalszy ze str. 1

Niezmienny prezes ZPZ „Polonia” - Lidia Jegorowa

Ale nie był to jedyny poważny powód, aby odwiedzić miasto Zaporozże. Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta RP Andrzeja Dudy, prezes ZPZ „Polonia” Lidia Jegorowa, została nagrodzona Srebrnym Krzyżem „Za zasługi dla Polski”. Uroczystość wręczenia Krzyża nastąpiła podczas koncertu z okazji 20-lecia ZPZ „Polonia”, a to wysokie polskie odznaczenie państwowe wręczył Pani Lidii Konsul Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Charkowie Janusz Jabłoński. Podczas uroczystości na Panią Prezes czekała jeszcze kolejna zasłużona nagroda - list z podziękowaniami od Prezesa Związku Polaków Ukrainy Antoniego Stefanowicza.

W ten świąteczny wieczór wiele słów wdzięczności skierowano do Prezes Lidii Jegorowej. I całkiem zasłużenie, gdyż ta piękna kobieta już od wielu lat gromadzi wokół siebie ludzi, rozbudza ich zainteresowania poprzez różne poczynania kulturalne, wycieczki, nauczanie języka polskiego, poznanie historii i tradycji. Dzięki tej właśnie osobie jej zamiłowania do języka i kultury polskiej dziś „ZPZ” Polonia liczy ponad 400 aktywnych członków, nie licząc ich dzieci i wnuków. Dzięki wysiłkowi i talentom tych zorganizowana została wspaniała wystawa prac, znakomity koncert (scenarzystka i jedna z czołowych prowadzących Angelina Jakowlewa) oraz ciepłe spotkanie z honorowymi gośćmi święta. A było ich wiele: wicekonsul Rzeczypospolitej Polskiej w Charkowie Pani Agnieszka Wójcik-Mokrycka, biskup pomocniczy diecezji charkowsko-zaporoskiej Jan Sobilo, dyrektor Departamentu Kultury, Turystyki, Narodowości i Religii Zaporoskiej Obwodowej Władysław Moroko, przewodniczący Asocjacji Mniejszości Narodowych Obwodu Zaporoskiego Naofal Hamdani, I prezes Stowarzyszeń Narodowo-Kulturalnych Obwodu Zaporoskiego Aleksander Żytomierski, przedstawiciele innych stowarzyszeń narodowych regionu.

Zwieńczeniem świątecznego dnia była wycieczka statkiem dookoła wyspy Hortyca. Podczas przejażdżki po Dnieprze zaporoscy Polacy i ich przyjaciele wspominali o ciekawych chwilach z życia „Polonii”, zainspirowanych filmem nakręconym przez rodzinę Kiriuszynych.

Poniżej chcemy podzielić się z Wami niektórymi aspektami działalności Stowarzyszenia.

Programy edukacyjne: szkoła języka polskiego, kursy: tradycja i kultura języka polskiego, klub językowy

Na bazie Związku Polaków Zaporozża „Polonia” regularnie funkcjonuje szkoła języka polskiego na poziomie A1, A2, B1, B2. Można tu także przejść pełny lub krótki kurs polskiej historii, tradycji i kultury. Skonsolidować wiedzę, nauczyć się swobodnie komunikować z Polską pomoże udział w klubie językowym. W tym roku pracował on z udziałem doświadczonych nauczycielki skierowanej z Polski przez ORPEG, Ewy Płoskiej.

Ponadto, przy wsparciu ZPZ „Polonia” w obwodzie zaporoskim, rozpoczęto zajęcia dot. nauki języka polskiego jako drugiego języka obcego, w szczególności w Zaporoskim Zespole Edukacyjnym nr 7 (dyrektor Konstantyn Biłous).

Okazanie pomocy dla wstępu do polskich zakładów edukacyjnych

ZPZ „Polonia” jest oficjalnym regionalnym przedstawicielem Ukraińsko-Polskiego Centrum Edukacji „UniverPL”. Dwa razy w roku w największych salach konferencyjnych w Zaporozżu jeden z dyrektorów Centrum prowadzi otwarte prezentacje dla mieszkańców naszego regionu. Wszyscy, którzy chcą studiować w Polsce, mają możliwość przeprowadzenia wstępnej rozmowy w Zaporozżu w biurze ZPZ „Polonia”.

Edukacja w Polsce stanowi doskonałą okazję do poznania kultury, zobaczenia zabytków, korzystania z bogatego środowiska naturalnego kraju. Dyplomy polskich uczelni są uznawane we wszystkich krajach Unii Europejskiej, na Ukrainie i w wielu innych krajach świata. To znacznie zwiększa możliwości absolwentów.

Działalność kulturalna, udział w festiwalach

ZPZ „Polonia” jest aktywnym uczestnikiem ogólnoukraińskich i regionalnych wydarzeń kulturalnych, wspieranych przez Zaporoską Obwodową Administrację Państwową i Stowarzyszenie Mniejszości Narodowych Obwodu Zaporoskiego. Takie jak „Święto Matki Boskiej Opiekuńczej na Hortycy”, Ogólnoukraiński Festiwal Wspólnot Narodowych „Jesteśmy

Ukraińcami - We are Ukrainian”, „Przyazowski Interfolk”, „Wiara, Nadzieja, Miłość”, festiwal turystyczny „Zaporozże - miejsce szczęścia” etc. Występy artystyczne ZPZ „Polonia” odnoszą wielkie sukcesy wśród widzów i uzyskują wiele pozytywnych opinii od organizatorów festiwali. Na bazie ZPZ „Polonia” utworzono zespół, w repertuarze którego znajduje się wiele popularnych i popularnych polskich piosenek. Chór „Polonia” SPO ma wiele nagród, dyplomów i pucharów festiwalowych.

Wycieczki i regularne wyjazdy do Polski

Aby nie oderwać się od praojczyzny, nie zapomnieć o dziedzictwie kulturowym, Polacy Zaporozża często odwiedzają swoją etniczną ojczyznę. Na przykład niedawno, w święta majowe, ZPZ „Polonia” zorganizował wycieczkę pod dewizą:



Prezes ZPZ „Polonia” Lidia Jegorowa oprowadza po wystawie honorowych gości święta Konsula Generalnego RP w Charkowie Janusza Jabłońskiego i biskupa Jana Sobilo

„Do majowej Polski”. Celem wyjazdu było poznanie miast Polski: Warszawy, Lublina, Gdańska, Malborka i innych.

Badania historyczne i naukowe

Z inicjatywy ZPZ „Polonia” regularnie odbywają się konferencje naukowe i praktyczne, które w nowym świetle otwierają strony historii naszego regionu dla zaporoskich Polaków. Tak, na przykład, w tym roku uczestnicy konferencji zwrócili szczególną uwagę na wydarzenia tragedii katyńskiej i wołyńskiej. Osobnym tematem jest ubiegłoroczna 100. rocznica niepodległości Polski.

Kierownik sekcji historycznej Związku Polaków Zaporozża „Polonia” dr Wiktor Filas stale prowadzi prace poszukiwawcze dotyczące historii i kultury Polaków w regionach przydnieprskim i przyazowskim z pomocą czołowych ośrodków badawczych Ukrainy i Polski, organizuje archiwum ustnej

historii polskich rodzin regionu zaporoskiego i przygotowuje te materiały do publikacji. W niedalekiej przyszłości grupa robocza Związku Polaków Zaporozża pod kierownictwem Wiktora Filosowa przygotowuje ostateczne opracowanie związane z historią polskiego obozu NKWD nr 100 w Zaporozżu. Pamiętny znak z fragmentami ściany baraku rok temu, samodzielnie i na własny koszt, został ustanowiony przez członków ZPZ „Polonia” przy pomocy władz obwodowych i miejskich.

Przeżeganie tradycji religijnych i kulturowych narodu polskiego

Zaporoscy Polacy organizują i osobiście uczestniczą w nabożeństwach w rzymskokatolickim Sanktuarium Boga Ojca Miłosiernego w Zaporozżu przestrzegają tradycje, świętują wszystkie święta religijne i państwowe oraz wspierają tendencje

jednoczenia katolickich i prawosławnych wspólnot chrześcijańskich na świecie.

Komunikacja ze społeczeństwem, popularyzacja języka i kultury polskiej, relacje z działalnością medialnej, własne centrum prasowe

Polacy Zaporozża, za pośrednictwem środków masowego przekazu i własnego centrum prasowego, promują polski język i kulturę oraz rozpowszechniają ważne wiadomości o swojej etnicznej ojczyźnie szerokiemu gronu rodaków. Przecież jak twierdzi Lidia Jegorowa - prezes ZPZ „Polonia” - możliwe jest organizowanie wydarzeń w wąskim kręgu swojej organizacji, ale nie będzie to w pełnej mierze promować Polskę wśród naszych rodaków. Dlatego przedsięwzięcia organizowane przez związek mają obszerny, powszechny charakter i prowadzone są z udziałem przedstawicieli mediów regionalnych i republikańskich.

Tatiana SMOLANINOWA

Дозвілля учасників польського національно-визвольного руху 1863 року – в'язнів КИЇВСЬКОЇ ФОРТЕЦІ

Tak było...

Найбільш важлива подія другої половини XIX ст. в історії становлення національно-визвольного руху поляків і українців – повстання в Королівстві Польському та на Правобережній Україні в 1863 році.

Безпосередньою причиною вибуху повстання була спроба забрати на службу в російську армію патріотично налаштовану молодь Варшави. У ніч з 14 на 15 січня 1863 року росіяни спробували відловити рекрутів, але більшість з них поховались у лісах, озброїлись і організувалися у за-

військового округу стали місцем ув'язнення учасників польського повстання. Роботи по пристосуванню капонірів Госпітального укріплення для утримання польських повстанців були розпочаті, як зазначено в «справі Київської інженерної команди» 30 березня 1863 року. Пристосування на перший випадок повинні були полягати у влаштуванні пересувних нар і в замуруванні залізних ґрат в амбразурах і отворах. Роботи повинні були проводитися якомога скоріше. Крім того була дана вказівка Косий капонір обладнати палісадом, у дворі зробити навіс з лавками для розміщення людей внутрішнього караулу, в кріпосних стінах закласти бійниці». Тоді ж було вирішено

військово-польовому суду. Для інших категорій повстанців «Правила» передбачали попередні розслідування військово-слідчої комісії. За вироком військово-польового суду сім керівників польських повстанських загонів були розстріляні на території Київської фортеці. У своїх спогадах в'язні згадують про ті умови в яких вони перебували, а саме: сморід, потворні санітарно-гігієнічні умови, холода, погану якість в'язничних страв, скупченість, брутальність офіцерів і солдатів охорони. В важких умовах в'язниці діяла організація в'язнів, яка турбувалася про їх потреби, підтримувала в них бадьорість, намагалася врятувати від суду, влаштувати втечу. Завдяки цій організації вдалося втеча з башти №2 Антона Юревича – активного діяча Київського таємного товариства (в ніч з 23 на 24 лютого 1864 року).

Хворі і поранені учасники повстання знаходилися в Київському військово-шпиталі, де для них було виділено спеціальне приміщення. Багато повстанців не витримавши тяжких умов ув'язнення помирало не дочекавшись військово-польового суду.

Не дивлячись на важкі умови утримання, неабияку роль відіграє творчість в'язнів: малювання, музикування, спільний спів або солоспів. Разом перебували росіяни, українці, поляки. Співали пісні російською, українською мовами. В'язню Августу Іванському передали флейту, яка стала втіхою для нього у в'язниці, в дорозі та на заслання. Цей інструмент на той час був ще мало розповсюджений, викликав загальне зацікавлення, не раз приходили офіцери послушати музику.

Чекання вирішення своєї долі, думки, які не дають спокою, повільно тягнуться години, тому єдиною втіхою для них являлася творчість. Під слідством у справі про польське визвольне повстання знаходився художник, який залишив серію малюнків. На одному з них показана камера в якій знаходилися повстанці. Невідштукатурені стіни, грубі дерев'яні нари, погане освітлення. Звертають увагу

намальовані на стіні вугіллям малюнки, а саме розп'яття Ісуса Христа, Божої Матері з немовлям. Це пояснювалося особливою роллю релігійної символіки у польському національно-визвольному русі. Католицька церква була тим політичним ядром, де бурно обговорювалися плани відродження польської держави. Майже у всіх камерах, де перебували польські повстанці вони залишали аналогічні зображення. На інших малюнках можна побачити прогулянку в'язнів біля вежі №2 Васильківського укріплення та розстріл одного з учасників польського повстання. Після винесення вироку сім командирів повстанських загонів було розстріляно у рові Київської фортеці.

Конспіративну роботу проводив брат Стефана Бобровського, в'язня Київської фортеці штабс-капітан Казимир Бобровський, караульний офіцер Київської гауптвахти, який до 17 липня забезпечував зв'язок в'язнів з зовнішнім світом. Наглядач Прозоровської башти штабс-капітан Прокопенко займався доставкою листів умісто і назад. Під час обшуку у нього знайшли листування в'язнів. Відбувати покарання йому довелося там же. Листи в'язнів до рідних не можна читати без хвилювання. Ось декілька рядків з листа в'язня Косого капоніру Ро-

на краще. В'язні Башти №2 Франц Пашковський, Юстиніан Косовський, Михайло Каменський та Альбін Савинський займалися виготовленням з бісеру та дерева хрестиків, які хотіли потім передати родичам на згадку. На деяких хрестиках було зображено польські герби. Зроблені речі були спаковані у п'яти коробах і начальство дозволило їх віддати родичам, але інструменти, якими вони користувалися, були відібрані і в подальшому було заборонено їх мати при собі.

Використані п'ять крб. сріблом на матеріали були повернені в'язням з резолюцією «употребить эти деньги по надобности на содержание в крепости инсургентов».

Залишилися німі свідки тих подій: високі кріпосні стіни, капоніри, вежі, які багато чого чули, бачили, але не можуть нам розповісти про все, що відбувалося у ті далекі буремні роки. Відвідавши Національний історико-архітектурний музей «Київська фортеця» Ви можете на власні очі побачити фортечні споруди, де відбували ув'язнення польські полонені. У Косому капонірі знаходиться експозиція присвячена польському національно-визвольному повстанню 1863 року. Зможете оглянути камеру, де відбували термін ув'язнення



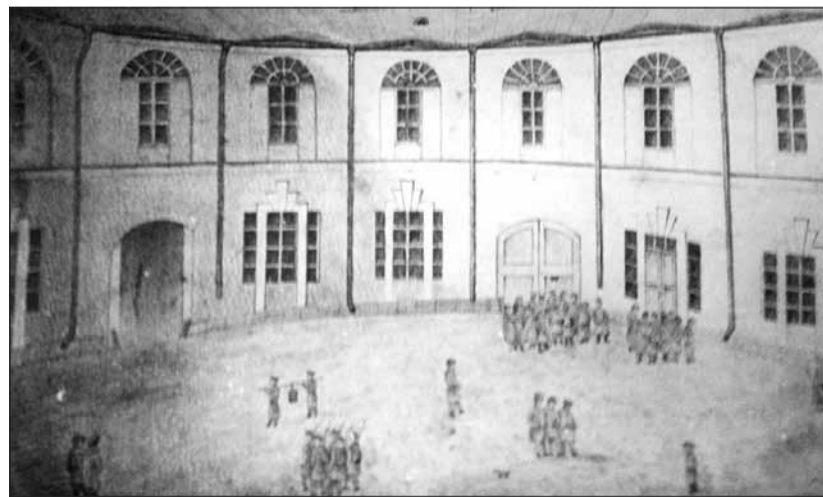
гони. У ніч з 22 на 23 січня 1863 року на заклик Центрального національного комітету польські повстанські загони напали на гарнізони царських військ. Почалася своєрідна партизанська війна, яка охопила всю Польщу. Однак чітка аграрна програма не була вироблена і його не підтримали маси селян. Воно охопило також Литву, частково Білорусію та Правобережну Україну. Повстання на Правобережній Україні почалося вночі з 26 на 27 квітня 1863 року під девізом: «За нашу і Вашу волю», але через ряд причин повстання було повністю придушено. Царський уряд жорстоко розправився з його учасниками. До 100 тисяч чоловік відправлено на довічне заслання в Сибір. З них, більше 3 тисяч повстанців було відправлено у Київську фортецю, де вони тимчасово розміщувалися до винесення їм вироку військово-польовим трибуналом.

В 1863-1864 рр. укріплення Києво-Печерської фортеці після спеціального переобладнання, згідно рапортів та розпоряджень Київського

питання про кухню: їжа готувалася в центральному капонірі, вода приносилася з Північної напіввежі. Слід зазначити, що всі фортечні приміщення не мали побутових зручностей, опалення, вентиляції. В капонірах Госпітального укріплення, призначених для польських повстанців на рухомих нарах було розміщено: 1-го – полігону - 110, 2 –го полігону – 220, у Косому – 220 чоловік. Слідчі комісії працювали аж до 1867 року.

Всі полонені польські повстанці указом царя спеціальними «Правилами про порядок покладання покарання на учасників польського повстання 1863 року» від 11 травня 1863 року були розподілені на 5 категорій, в залежності від ступеню їх провини.

Саме велике покарання повинні були нести керівники повстанських загонів, учасники центральних комітетів, українські і російські офіцери і солдати, які перейшли на сторону повстанців, а також люди, які взяли зброю в руки. Всі вони були віднесені до 1 категорії і підлягали



мюальда Ольшанського до брата Казимира: «На этих днях решиться должна быть моя судьба и когда придет к тебе эта карточка, я вероятно буду уже в дороге на север, крепко убежден в этом и верю Богу... Твой брат Ро...». Сподівання на можливу заміну вироку не виправдалися. Ромуальд Ольшанський був розстріляний 17 січня 1864 року.

Малювання, спів, листування з рідними допомагало їм відволіктися від думок і вижити, сподіваючись

польські повстанці, яка була відтворена по малюнку одного з в'язнів, фото учасників, документи, медалі, військовий одяг та інше. На кріпосній стіні в сучасну пору встановлено пам'ятний хрест, меморіальні дошки з іменами розстріляних командирів повстанських загонів на українській та польській мовах.

В.К. ТИМОШЕНКО
(с.н.с. Національний історико-архітектурний музей «Київська фортеця»)

Wiara

Co roku tradycyjnie ulicami Gródka na Podolu kroczy procesja z Przenajświętszym Sakramentem.

Setki parafian kościoła pod wezwaniem Św. Stanisława biskupa i męczennika i Najświętszej Maryi Panny Bolesnej z pieśniami idą od Ołtarza do Ołtarza, by świadczyć wobec świata o swej wierze w Jezusa Chrystusa utajonego w Przenajświętszym Sakramencie. Promienie słońca odbijające się w pozłacanej Monstrancji, drzewa, w przepięknych odcieniach zieleni, pochylają się konarami nad kroczącymi ludźmi udzielając im upragnionego cienia. Ukwiecone i upiękzone wstążkami ogrodzenia domków przy ulicach, którymi idzie procesja świadczą o tym, iż młodzież parafii zaangażowała się w przygotowanie do uroczystości Bożego Ciała.

Nauczyciele, uczniowie Szkoły Polskiej oraz członkowie organizacji polskich w Gródku sporządzili piękny ołtarz na

Boże Ciało w Gródku

podwórku szkoły. Dekoracje zostały przyrządzone dużo wcześniej, dzięki wsparciu finansowemu Fundacji Wolność i Demokracja w ramach opieki

Senatu nad Polonią i Polakami za granicą.

Z daleka widać było symboliczną Monstrancję nad kielichem w otoczeniu kiści

winogron i złocistych kłosów pszenicznych. Piękne róże, lilie, hortensje i mnóstwo innych kwiatów zdobiły ołtarz. Obok ulokowano stolik z napojami dla spragnionych uczestników procesji.

Przy dźwiękach śpiewanego różańca procesja wkro-

czyła na podwórko szkolne. Dziewczynki-adorantki w białych strojach sypały płatki kwiatów pod stopy kapłana niosącego Monstrancję, którą po chwili ustawiono na ołtarzu. Wierni klękali. Na modlących się spozierał z pomnika święty Jan Paweł II, który za życia podczas wizyty do Ukrainy poświęcił kamień węgielny budynku naszej szkoły. Jego błogosławieństwo odczuwamy codziennie, a szczególnie podczas takich uroczystości. Po odczytaniu Słowa Bożego i błogosławieństwie Przenajświętszym Sakramentem procesja ruszyła do kolejnego ołtarza.

Lekki letni wietrzyk bawił się płatkami kwiatów, powiewał wstążkami na pożegnanie Jezusa ukrytego w Przenajświętszym Sakramencie.

Po procesji ksiądz-proboszcz Wiktor Łutkowski serdecznie dziękował za sporządzenie ołtarza przy Szkole Polskiej.

Irena PIERSZCHAJŁO

(Prezes Gródeckiego Oddziału ZPU)



CZYTELNICY PISZA

„Мене звати, Олена Трофімчук, і я хотіла би поділитися враженнями про поїздку в дитячий будинок «Берізка». Наш польський розмовний безкоштовний клуб «PKP UA - Pierwszy Klub Polskiego» вже там був не вперше, але я відвідала «Берізку» перший раз. Не дивлячись на те, що іноді я працюю з дітьми, також відвідувала інші центри для дітей - кожний раз як в перший раз. Ти ніколи не знаєш які будуть діти, як вони на тебе відреагують...

Це був сонячний, хоча прохолодний день, я забрала подарунки від спонсорів, зустрілася з Вікторією Гончаренко (організатор PKP UA) і з іншими нашими учасниками клубу і ми вирушили до дітей. Хоча, ні - спочатку

Добри справи разом з PKP UA - Pierwszy Klub Polskiego

ми купили фрукти, іграшки, розвиваючі ігри, яким діти були неймовірно раді.

Отже, в «Берізку» ми

приїхали перед ранішньою прогулянкою, передали подарунки і пішли з дітьми на 2 години на двір. Діти взяли

деякі іграшки з собою і охоче їх протестували, гуляли з нами тримаючись за руки і малювали крейдою. Ми мали

зможу поспілкуватися з дітьми з 2х різних груп. Діти різні, але те що я можу відмітити точно, вони безумовно раді іграшкам, але їм так бракує уваги... і вони ще чекають нас в гості. Не забувайте давати увагу і піклування своїм піклування своїм дітям також.

Крім того запрошуємо вас долучитися до добрих справ разом з PKP UA - Pierwszy Klub Polskiego, а також безкоштовно практикувати польську мову з нами кожної суботи з 12.00 до 14.00 на метро Шулявська. Деталі тел/вайбер +380932533019, будні до 18.00.

Також багато цікавого на нашому You Tube каналі PKP UA - Pierwszy Klub Polskiego - долучайтесь!



Podsumowanie roku szkolnego

Z Białej Cerkwi donoszą

Stowarzyszenie Polaków Białocerkwiczszczyzny na bazie Wyspecjalizowanej Szkoły I-III stopnia nr 1 z pogłębioną nauką języków słowiańskich przeprowadziło festiwal „Dni literatury i kultury słowiańskiej” wraz z podsumowaniem roku szkolnego.

Uczestnicy imprezy przedstawili zebranim znakomity spektakl, będący ilustracją ich rzetelnej pracy twórczej, złożony m.in. z niezapomnianych utworów Adama Mickiewicza, Wisławy Szymborskiej, Marii Konopnickiej.

Podczas uroczystości dyrektor szkoły Olena Plygań, p.o. prezesa Stowarzyszenia Oleg Sawicki, naczelnik Departamentu Edukacji Rady Miejskiej Biała Cerkiew Jurij Petryk wręczyli zwycięzcom festiwalu dyplomy i cenne prezenty.

Anna KOŁBASKO, Oleg SAWICKI



Laureaci „Dni literatury i kultury słowiańskiej”

RYSOWNICY POLSCY



POLSKA W LICZBACH

W Polsce jest 940 miast
(według stanu na 1 stycznia 2019 r.)

Najmniej zaludnionym miastem Polski jest **Opatowiec** liczący 338 mieszkańców, najludniejsza zaś Warszawa ma około 5221 razy więcej mieszkańców.

Najmniejszą powierzchnię posiada **Stawiszyn** (0,99 km²) a największą **Warszawa** (517,24 km²). Liczba ludności przebywająca w granicach Warszawy w ciągu dnia szacowana jest na 2,41-2,46 mln. Najmniejszą gęstością zaludnienia charakteryzuje się **Krynica Morska** (12 osób/km²) a największą **Legionowo** (3996 osób/km²).

Czarna koszulka na upał ?

Każdy wie, jak ważne jest zakrycie skóry ubraniem w słoneczny dzień. Jednak nie wszystkie ubrania mogą zapewnić wystarczającą ochronę. Na przykład biała bawełniana koszulka chroni przed promieniowaniem ultrafioletowym na poziomie tylko SPF 4 (współczynnik ochrony przeciwsłonecznej), choć dla ochrony potrzebujesz SPF 30.

Warto, zatem wybrać ciemniejsze kolory, ponieważ lepiej odbijają ultrafiolet. Białe ubrania nie pochłaniają promieniowania słonecznego, lecz je odbijają. Gorąco robi się nam nie tylko od promieniowania słonecznego, lecz również od ciepła produkowanego przez organizm. A białe ubrania kierują to ciepło... z powrotem na ciało. A zatem lepszym wyborem na upał są czarne ubrania - absorbują nie tylko promieniowanie słoneczne, ale i ciepłe promieniowanie organizmu.

Najpopularniejsze imiona w Polsce w I półroczu 2019

Zestawienie imion na liście Ministerstwa Cyfryzacji pokazuje, że w Polsce wciąż najpopularniejsze są imiona tradycyjne. **Oto w kolejności popularności 10 imion męskich: PIOTR, KRZYSZTOF, ANDRZEJ, TOMASZ, JAN, PAWEŁ, MICHAŁ, MARCIN, STANISŁAW, JAKUB.**

Oraz **10 najpopularniejszych imion żeńskich: ANNA, MARIA, KATARZYNA, MAŁGORZATA, AGNIESZKA, BARBARA, EWA, KRYSZYNA, ELŻBIETA, MAGDALENA.**



W wagoniku kolejki górskiej turysta pyta górala:
- Baco, a co będzie, jak ta lina się urwie?
- A to będzie...trzeci raz w tym tygodniu.

Na lekcji pani mówi dzieciom:

- Pod żadnym pozorem nie całujcie zwierząt! One przenoszą wiele zarazków!
- Eee tam, moja ciocia całowała swojego kota...
- I co się stało?
- Kot zdechl...

Wraca mąż ze szpitala gdzie odwiedzał ciężko chorą teściową i zły jak nieszczęście mówi do żony:

- Twoja matka jest zdrowa jak koń, niedługo wyjdzie ze szpitala i zamieszka z nami.
- Nie rozumiem - mówi żona - wczoraj lekarz powiedział mi, że mama jest umierająca!
- Nie wiem co on tobie powiedział, ale mi radził przygotować się na najgorsze...!

Adwokat pyta swojego klienta:

- Dlaczego chce się pan rozwieść?
- Bo moja żona cały czas szwenda się po knajpach!
- Czy to znaczy, że pije?
- Ej, gdzie tam, wciąż łązi za mną!

Tęga żona mówi do swojego męża chudzielca:

- Jakby tak kto na ciebie popatrzył, to by pomyślał, że na całym świecie panuje głód.
- A jakby tak na ciebie popatrzył, to by pomyślał, że to twoja wina.

Sędzia pyta recydywistę, notorycznego pijaka skazanego właśnie na karę śmierci.

- Jaki rodzaj śmierci chce sobie skazany wybrać?
- Proszę o powolne zatrucie organizmu alkoholem..

Typowo polskie - symbole przyrody

Bocian



Bocian ma w krajobrazie polskim i kulturze niezwykle znaczenie. Jest on przede wszystkim symbolem płodności oraz szczęścia. Domy, na których dachu bociany założyły gniazdo, uważane były za pobjętosławione. Zabicie tego ptaka potrafi ściągnąć nieszczęście na osobę, która tego dokonała. Jego mądrość kojarzono z postawą stania na jednej nodze, co przypominało medytację. Dawniej też wierzono, że bociany przynoszą dzieci, a ten motyw do dziś wykorzystywany jest w dziecięcych bajkach. Dziś bocian jest w Polsce ptakiem coraz rzadszym, a z uwagi na specyfikę kraju coraz mniej ma naturalnych miejsc do gniazdowania. W wielu miejscach zakłada się na słupach czy kominach specjalnie przygotowane opony, aby zachęcić ptaki do gniazdowania.

JAK POZBYĆ SIĘ KLESZCZA?

Staropolskie przysłowie mówi: „Lipcowe deszcze dla chłopca kleszcze”. Niestety w tym roku w czerwcu jest ich już mnóstwo. W Polsce ok. 30 proc. kleszczy to nosiciele groźnych chorób. Co począć, kiedy dostrzeżesz go na swym ciele?

Nie smaruj go żadnym masłem, benzyną, spirytusem, ponieważ generuje to mu wymioty i dużo jego śliny dostaje się do naszego organizmu, co wzmacnia ryzyko zakażenia. Uchwyc go np. pęsetą, tuż przy skórze i ruchem lekko obrotowym energicznie pociągnij do góry. Rankę starannie zdezynfekuj i obserwuj. Jeśli w ciągu 1-5 tygodni pojawi się rumień natychmiast zgłoś się do lekarza!

Uwaga! W połowie czerwca w zachodniej części Niemiec pojawiły się kleszcze tropikalne. Prawdopodobnie trafiły do tej części Europy na ptasich grzbietach jeszcze przed zimą. Są większe od europejskich pajęczaków i, podobnie jak one, mogą przenosić groźne choroby.

Zamknij drzwi!



Bo wpuszczasz ciepło!

DZIENNIK
KIJOWSKI

«Дзєннїк Кїївський»
Реєстр. свїд. КВ 23769-13609ПР
вїд 14.02.2019 р.

ЗАСНОВНИКИ:
Спїлка полякїв України
Редакцїя газети «Дзєннїк Кїївський»

WYDAWCA: PRG „Dziennik Kijowski”

Adres redakcji – Адреса редакції

ul. M. Stelmacha 10a, biuro 512, Kijów, 03040
вул. М. Стєльмаха, 10а, офіс 512, Кїїв, 03040

Tel./fax: (044) 257 45 49

e-mail: okodk@ukr.net

Za treść reklam i ogłoszeń Redakcja nie ponosi odpowiedzialności, nie zamówionych rękopisów nie zwraca i zastrzega sobie prawo do skrótów. Materiały podpisane nie zawsze odpowiadają poglądom redakcji.

Zespół redakcyjny:

Stanisław Panteluk – redaktor naczelny,
Andżelika Płaksina – z-ca red.nacz., red.technicz.,
Wojciech Cackowski – redaktor,
Eugeniusz Golybard – korespondent,
Stanisław Szewczenko – korespondent,
Leszek Wątróbski – korespondent,
Olga Ozolina – korespondent,
Sergiusz Łukasz – menedżer promocji i reklamy,
Łarysa Kaszczuk – księgowość.

Numer przygotowało Kolegium Redakcyjne reprezentujące organizacje Polaków Ukrainy.

Projekt jest współfinansowany w ramach sprawowania opieki Senatu Rzeczypospolitej Polskiej nad Polonią i Polakami za granicą za pośrednictwem Fundacji Wolność i Demokracja



SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ



Газета виходить 2 рази на місяць. Індекс передплати 30678.
Передплатити можна протягом року в усіх відділеннях зв'язку України.
Передплатна вартість 8,48 грн. на місяць. Роздрібна ціна у продажу – договірна.

Газета надрукована у ТОВ Фірма «Антологія».
Зам. № 32-07-19